

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Thevpoli Bened. F. Patric. Veneti,
Academicarum Contemplationum Lib. X**

Piccolomini, Francesco

[Basel], 1590

VD16 ZV 12463

Gradus Daemonu[m]. C. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12918

fungantur, non est putandum, quòd id faciant per oculos, vel aures; sed præstantiori modo ob eminentem facultatem; ac per quamuis corporis partem vident, & audiunt; idque eis conuenit minùs cum perpeſſione, magis verò cum actione, quàm nobis.

Gradus Dæmonum.

CAP. V.

Amblicus in lib. de mysteriis Ægyptiorum nouem ponit diuinorum gradus: in primo, collocat Deos inuisibiles; in secundo, visibiles, vt sunt cœli; in tertio, Archangelos; in quarto, Angelos; in quinto, Genios, siue Dæmones; in sexto, Principatus priores; in septimo, Principatus posteriores; in octauo, Heroas; in nono demum, Humanas animas. Ex his nouem gradibus duo primi sunt supra Dæmonum latitudinem, postremus verò est infra; adeò, vt sex remaneant, qui communi nomine possint dici Dæmones. Psellus sex enumerat Dæmonum genera, sed modo longè diuerso: ponit enim Dæmones Igneos, Aereos, Terrenos, Aqueos, Subterraneos, Lucifugos. Porphyrius, modò duo, modò tria ponit Dæmonum genera: Nam in secundo de abstinentia ab esu carniū, ponit duo genera; vnum Dæmonum bonorum, alterum malorum: At in lib. de Occasionibus tria enumerat, addendo medium; quod modò iratum, lædit; modò placatum sacrificiis, prodest.

dest. Plato in Epinomide, quinque ponit animalium genera: duo extrema, quæ sunt; Divisibiles, denotans cœlum & Astra; & Animalia terrena morti obnoxia, quorum Princeps est homo: Media sunt tria, Ætherea, Aerea, & Aquea; quæ tria communi Dæmonis nomine designantur. Ætherei Dæmones sunt, qui degunt in superna aeris parte, quam æthera nuncupavit Plato in Timæo: Aerei, in parte aeris posteriore: Aquei, prope fontes, lacus, & maria; quos aqueos, semideos appellat. Sic itaque non constat, quot sint gradus Dæmonum. De quibus ut notitiam aliquam cōsequamur, adnotandum est, posse Dæmones multiplici consideratione distingui: nam primò distingui possunt, respiciendo ad loca, in quibus degunt: secundò, respiciendo ad naturam corporis, cū quo iunguntur, & ad quod sunt proclives: tertio, per animæ eorum puritatem, & impuritatem: quarto, per munera eorum, munerumque functiones. Quæ quatuor distinctionis genera ita se habent, ut primum sit desumptum ex puritate naturæ Dæmonis; ex quo secundò sequitur propensio ad diversa corpora; ex hoc tertio ducitur distributio per loca varia: ex quibus omnibus sequitur postremo distinctio sumpta à muneribus: & hic est ordo respondens naturæ rei. At respectu nostri è contra se habet; nos enim per opera eleuamur in cæterorum notitiam. Cū itaq; hæc ita se habeant, censerem ego rectè cum Platone in Epinomi-

O

de, distribui Dæmones in tres gradus; in aqueos, aereos, & æthereos. Ratio distinctionis est: primò, quia triplex est hominis vita: effectiua, cui aquei; actiua, cui aerei; contēplatiua, cui ætherei Dæmones respondent. Insuper, vita est triplex; voluptuosa, actiua, & contēplatiua; quibus pariter respōdent tres gradus Dæmonum: voluptuosæ vitæ, respondent aquei; actiuæ, aerei; contēplatiuæ, ætherei. Insuper, vt dixit Proclus in Alcibiade; Dæmonum, quidam sunt magis intellectuales, quidā minùs, alij mediant. Prætereà, si ad corpora respicimus; quoniam corpus Dæmonum tenue est; id præsertim potest esse triplex; vel aereū, vel ad æthereum vergens, vel ad aqueum: ex quibus tria loca, tresque Dæmonum naturas conuenienter colligemus. Et si quis ambigat de subterraneis Dæmonibus: Dicendum est, cum aqueos, tum aereos, meare posse per terræ antra; vt aquam, & aerem meare conspiciamus. Præcipua itaque distributio est trimembris: non tamen est absurdum, in singulis eorū diuersitatem aliquam considerare: & præsertim in aqueis, & aereis. Adeò, vt varia consideratione Dæmones omnes, vt in vnum genus redigi possunt; ita in tria, & in quinque valent distribui. Rediguntur primò in vnum genus: & omnes vel Aerei dicuntur, vt ab Apuleio; vel Aetherei, vt à Chalcidio; quatenus vniuersa hæc latitudo inter cœlestem ignem, & aquā, præsertim Dæmonibus destinata, denotatur, vel

vel nomine aeris dominatis, vel ætheris nobilioris. Secūdo, distribui possūt in tres gradus; quatenus hoc tenue corpus sub cælo positum, per partē eius sublimē, est æther; per mediam, aer; per infimā vaporib. refertā, aqua: in qua cōsideratione Plato in Appēdice Legū, tres Dæmonum gradus explicauit. Demum possunt resolui in quinque; quatenus ratione permixtionis, & maioris vel minoris puritatis, vniuersum hoc tenue corpus intermedium, quamuis à principatu sit aer, tamen conditionibus omnium quinque corporum participare potest; & inde consurgere dicuntur Dæmones ignei puriores, ac eminentiores, ætherei, aerei, aquei, terrei. Sic itaque sine contradictione Dæmones, tum vnius, tum trium, tum quinque generum esse dicuntur; magis propriè tamen in tria genera, (vt fecit Plato) distribuuntur. Pariter etiam Dæmonū, nonnulli dicuntur Australes, alij Septentrionales, quidam Orientales, alij Occidentales; sed omnes ad tres enumeratos ordines rediguntur; nam in singulis considerari possunt hæ quatuor differentiæ. Postremò etiam putādum est; præter eos, qui sunt sui natura Dæmones, sui que natura medij inter Deos, & Animas; dari Dæmones quosdam aduenas, & peregrinos; qui sint animæ hominum solutæ à crasso corpore, degentes aliquandiu in aere; de quibus Plato in Cratyllo loquens inquit; Scisne, quos Hesiodus Dæmones esse ait; H E R. non, S O C. neq; etiam

quòd aureum genus hominū ait in principio extitisse? H E R. hoc quidem noui. S O C. ait enim ex hoc genere, post præsentis vitæ fata, fieri Dæmones sanctos, terrestres optimos, malorum expulsores, & custodes hominum, &c. Poni itaque Plato etiam Dæmones aduenas: non tamen omnes esse tales censet; cum in Timæo de Dæmonum generatione loquatur, distincta ab ea humanarū animarum. Ex his constat, propriè Dæmones non esse erraticos quosdam Deos, ut censuit Amelius; neque esse humanos animos corpore crasso solutos, ut quidam alij crediderunt: hi enim sunt aduenæ, non autem sui natura Dæmones; sed propriè Dæmones, esse gradum sui natura mediū inter visibiles Deos, & homines. Sed dubitatio est, num etiam dentur cœlestes Dæmones. Nonnulli eos ponunt, alij renuunt. Cui difficultati dicendum censeo, duplici consideratione concedi posse cœlestes Dæmones: primò, facta comparatione inter Dæmones propriè sumptos; quorum eminentiores, cœloq; proximi, ut ignei, ita cœlestes dici possunt: secundò, facta comparatione inter Deos; quamuis enim cœlestes à Platone nuncupentur Dij, vel inuisibiles, vel visibiles; euenit tamen, ut per conuenientiam naturæ & conditionum, nonnunquã postremi Dij nuncupentur Dæmones, ut supremi Dæmones nuncupantur Dij: at dum absolutè, & propriè de Dæmonibus Plato loquitur; eos significat, qui sub cœ-

lo positi sunt: Qui tamen ita, ex Platonis sententia, sub cœlo sunt collocati; vt semper caput, hoc est, mentis aciem, supra cœlū habeant eleuatum; & intimiūs cum prima mente nectantur, quā homines.

De nonnullis affectionibus ad Dæmones pertinentibus.

CAP. VI.

Dæmones humano generi affines, cū hominibus libentissimè versantur, vel cum humanis animis ostreaceo vehiculo solatis; mouēt, ducuntque homines; & hoc præsertim faciunt Dæmones inferiores: nisi eueniat scælici aliqua sorte obpuritatem animæ alicuius, vt ei iungatur, & cum eo versetur Dæmon quidam supernus; quod Socrati, Plotino, & Platoni contigisse, multi affirmāt: adeò, quòd legitur in vita Plotini à Porphyrio scripta, Plotinum pro Dæmone Deum habuisse; nomine tamen Dei cœleo tunc denotari Dæmonem aliquem superni ordinis, Diis proximū, non propriè Deum. Et quemadmodum vitæ hominum sunt varix, ita à variis Dæmonum conditionibus ducuntur Platonici. Sic dantur Dæmones Saturnij, ad vitam contemplatiuam ducētes Saturnias animas; Iouiales, ad ciuilem; & ita de cæteris. Sed varix sese nobis offerunt difficultates, attinentes ad naturam, & conditiones Dæmonū. *Quæritur, an Dæmones sint mor-*